

Naše platforma.

Dea jsou hlavní body kol kterých otáčel se prohlášení zásad strany republikánské a sice otázka ochrany celní a otázka pevnosti měny. Žádný z těchto bodů ovšem není novým, nýbrž strana stojí na též stanovisku ohledně jich, jaké vždy zaujímal. Strana republikánská od svého počátku pečovala o rozvoj průmyslu a blahobytu země pomocí ochrany celní a přivedla její pomocí zemi na stupeň rozkvětu, na jakém nikdy dříve před tím nestála a jakého vůbec žádný národ na světě nedosáhnul. Zrušením ochrany celní zmařen byl, ovšem blahobyt země, jak každý v ní poctuje a máli se znovu povznést na stupeň ten, k němuž by s touhou a zájmem hleděl celý civilizovaný svět, musíme opět obnoviti ochranu průmyslu a obchodu našemu. To tudíž, uznáváno jest všeobecně, nejen republikány, nýbrž i demokraty samými, čehož nejlepší důkaz zřetelně v tom, že demokratická strana nehonofe se svou opravou celní a jejími výsledky, vědoucí dosti dobře jaké neznáse, třeš a bídu na zem a lid přivedla a přeje sobě, aby o otázce celní jednalo se co nejméně, vyhlašuje že ta otázka jest již urovnána a tlačí do popředí otázku jinou, otázku stříbra, aby ní "omráčila" voličstvo, tak jako povedlo se jí před čtyřmi lety otázkou celní.

Tak jako v otázce celní, nebylo by vlastně ani zapotřeby, aby strana republikánská označovala své stanovisko vůči otázce peněžní, neboť její 32 leté působení a její minulost jsou nejlepšími svědky toho, co v otázce té učinili hodlá v budoucnosti. Republikánská strana dala nám tu nejlepší měnu jakou kdy země měla, dala nám zlato, stříbro i papíry, z nichž každý dolar je tak dobrý jako každý jiný dolar, dala nám 60 kráté tolik stříbra než měla země před tím za dobu 80 roků, dovedla po 18 roků vzdorovati útokům demokratickým o znehodnocení naší měny, dovedla zjednatí zemi úvěr jaký nikdy před tím a nikdy od té doby neměla, dovedla zjednatí hojně zdroje příjmů, tak že nesmírný dluh národní mohl stále zmenšován býti ku velikému podivu a zájmu finančníků starého světa, aniž by lid byl poctíván jakékoliv břímě daní, vůbec dovedla říditi finanční naše záležitosti rozšafně, moudře a úspěšně, tak že finance naše byly vzorem celému světu. Nemělo by býti proto zapotřeby aby snad objasňovala stanovisko své, však vzhledem k zmaňajícím se přibojí šalby stříbrašské vzbuzené stranou demokratickou, aby nemohlo býti nížádné pochybnosti o tom, že stojí posud tam kde stála dříve, zavrhl návrh stříbrašce Tellera 818 ½ proti 105 ½ hlasům a prohlásila se pro měnu zdravou a pevnou, pro totéž měřítko peněžní kteréž uznáváno jest v této zemi od samého založení republiky a proti změně kteráž by věsti musela k znehodnocení měny naší. Prohlásila se zřejmě a otevřeně, tak že žádná část prohlášení toho nemůže býti vykládána dvojím způsobem. Prohlásila se pro udržení téhož zlatého měřítka, které měli jsme v této zemi vždy, za něhož máme 600 milionů zlatá v oběhu a 1000 milionů papírů a stříbra. Z této měny nehodlá strana republikánská stáhnouti ani zapuditi ani jediný dolar; ani jediný dolar papíru, ani jediný dolar stříbra, který slouží teď ku potřebám našim co měna, nemá býti zmařen. Naše měna má být udržena v téže kupní hodnotě jakou měla vždy. My nechceme málo peněz a laciných peněz, nýbrž dobré peníze, nejlepší peníze jež jsou na světě a v dostatečném množství. Pravý opak toho docílen byl by svobodným a neomezeným ražením stříbra. Krokem takovým by jak zlatá měna, tak i na zlatě založená, totiž zeleňáky a národní bankovky,

musela vypuzena býti z oběhu a namísto nynějších 1,000,000,000 peněz plocenných, bylo by nám pouze 600,000,000 měny stříbrné, plocenné, což muselo by zmařiti veškerý náš průmysl a obchod měrou ještě stonásob větší, než zmařeny byly zrušením ochrany celní.

Republikánská strana jest pro měnu, kteráž jest měnou celého civilizovaného světa, pro měnu toho světa, a kteráž stojí v obchodních stytech s téměř provozuje obchod \$3,000,000,000 ročně.

Republikánská konvence spínala očekávání v ní kladená a v těch dvou znameních strana zvíťazí.

Naši kandidáté.

William McKinley navržen pro úřad prezidenta, narodil se 29. ledna 1843 v Niles, O., čítá tedy 55 let. Při narození jeho čítalo městečko jen 300 obyvatelů. Jeho otec byl hutník a jeden z prvních kteří v tom státě železné hutě a hamry zakládali. Původně škotská krev jeho smíšená jest s krví irskou a čistou anglickou, takže v povaze a vlastnostech jeho přednosti všech tří vynikajících národností jsou shrnuty. Stačí matka jeho dosud žije v Cantonu, otec zemřel před dvěma léty ve věku 85 let. William jest ze čtyř synů třetí. Když mu bylo 5 let, poslán do obecné školy v Niles a když se rodiče jeho přestěhovali do nedalekého města Poland, pokračoval zde ve školní návštěvě. Vychodiv místní vyšší školu poslán byl na kolej allegenskou, stár jsa 17 roků. Když téhož roku vypukla válka s jím, pospíšil domů a dal se vřaditi do polské gardy, která konala horlivé vojenské cvičení. V červnu 1861 tal se setninou svou do války, vypravenou John C. Fremontem bývalým kandidátem prezidentství republikánské strany. Jeho oddíl přidělen byl ku 23. pluku obiských dobrovolníků pod plukovníkem Wil. S. Rosecrensem, potomním generálem a podplukovníkem Stanley Mathewsem, potomním předsedcem nejvyššího soudu zemského. Prvně byl odporován k postoupení od gen. R. B. Hayes, potomního prezidenta Spoj. Států, jenž se byl ujal velení nad jeho plukem. McKinley účastnil se války prvně u Carnifex Ferry v horách Richmondských, kde pluk jeho stihal rebelské guerilly (tlupy jízdních vojáků drobnou váku vedoucích.) U Antietam byl vojenským komisařem. Později účastnil se bitvy u Clyde Mountain a New Bridge. V bitvě u Kernstown blíž Winchester, byl poslán k jednomu oddělení s rozkazem, aby ten oddíl neodkladně ustoupil. Když se McKinley vrátil a hlásil generálovi Hayesovi, že rozkaz dodal, podotknul generál: "Nečekal jsem, že se vrátíte živ." Roku 1864 postoupil McKinley za setníka a stal se pobočníkem gen. Sheridana. Bitva u Cedar Creek byla poslední, v níž se za té války McKinley účastnil. Když byl propuštěn domů, povýšen od prezidenta Lincolnna za majora. Tehdy byl teprve 21 rok stár. Po válce jal se studovati práva a po dvou letech připuštěn k zastupování. Praksí advokátskou začal v Cantonu, kteréž město čítalo tenkrát asi 5000 obyvatelů. Brzo na to vrhl se na politiku a již po třech letech zvolen v tomto silně demokratickém okrese za okresního žalobce. Po dvou letech však, byv do úřadu toho znovu navržen, utrpěl solenou porážku. Od té doby počal si více hleděti své praxe než politice a záhy stal se velmi hledaným právním rádcem a zástupcem před soudy. Roku 1876 byl zvolen prvně do kongressu, stár jsa 33 roky. Od té doby byl stále zvolen znovu a to nepřetržitě po 14 let, takže zasedal v sedmi kongresích. První porážku o kongresní volbě utrpěl r. 1890. Následujícího podzimku zvolen za guvernéra a po vypr-

šení první lhůty znovu zvolen velkou většinou.

V kongressu zaujímal vždy a zejména v posledních letech svého působení postavení vynikající, čehož důkazem jest to, že v poslední lhůtě své navržen byl za předsedu sněmovny, kterého významného dostává se pouze jen těm nejvíce vynikajícím vůdčím strany. Zvolen ovšem nedosáhl a předsedou stal se tehdy Reed, však proto že uznáván a tímto za nejlépejšího vůdce ve straně v sněmovně poslanecké, poděšen byl třetí nej důležitější postavením po předsednictví, totiž předsednictvím ve výboru finančním a v úřadě tom nabyl takového vlivu, jako kdyby byl býval předsedou sněmovny, neboť byl hlavním tvůrcem zákona celního z roku 1890, který jménem jeho nazván byl a jímž zvolen průmysl a obchod a tudíž veškerý stav země, veškeré třídy obyvatelstva, na výši svého rozvoje a zemi na výši blahobytu.

V postavení tom zejména osvědčil McKinley svůj státnický důvtip, sestaviv celný zákon tak aby měrou nejvíce možnou přinášel prospěch zemi. Bylo tehdy dosti takových republikánů, kteří dávali se klamati hlasem sirény zpívající o svobodném obchodě a opravě celní, však McKin-

lejší pak co senator. Při tom hleděl si pilně své práce právníkové a měl státi se obchodním zálibníkem. Po několika letech ustanoven byl soudem za správce bankrotujících různých velkých podniků jako dráhy a banky a stal se proslulým co obestřetý finanční říditel. Jest nyní podřídkem v mnoha akciových společnostech a podnikách, říditelem vodárenské společnosti, předsedou společnosti pouličních dráh a členem říditelstva v různých závodech. Zná tedy dopodrobna stav a potřeby obchodu a průmyslu v zemi, od nichž záleží blahobyt veškerého obyvatelstva.

McKinley a Hobart jest tiket, která bude zvolena v příští volbě prezidentské!

Nejedná se jim o zásady, nýbrž jen o název.

Letošní volba podává nejlepší a nejmakavějších důkazů o tom, kterák bezzádné jsou naše české demokratické časopisy, že nejedná se jim ani o zásadu, ani o prospěch národa, nýbrž jen o pouhé stranictví, a servilnou služebnost straně ku které se posud hlásili, byt by to i bylo proti jejich lepšímu přesvědčení. Ty z nich které jsou poněkud přímější a myslí,

818 ½ proti 105 ½. Vůak Slavie má ještě i zadní dvířka a to jest nominace. Již po měsíce opakuje neodstěněkráte vyvrácenou lež, že McKinley jest stříbrašcem a jest ovšem zcela stejným a patrným, proč takto jedná. Jest to pouze manévř, aby po konvenci demokratické Hei mohla, že obě strany navrhly stříbrašce a za těch okolností že jí nezbyvá nic než jednoho z nich podporovati a to ovšem dá přednost demokratu. Že to bude lež a že podporovati bude strana a kandidáty s jichž zásadami nebudou souhlasiti to všem u Slavie na váhu nepadá.

Podobně "zásadně" vedou si ostatní demokratické listy, točice pěkně korouhvičku podle větru. New Yorkské Listy, Hlas Svobody, Hlasatel, a kde který demokratický list, byt dříve ze zásady byl uznával neodvratnou záhubu lež by z provedení stříbrašského programu zem postihoula, počíná natabovati strany stříbrašské vzhledem k tomu, že demokratická národní konvence jisto jistě pro stříbro se prohlásí. Výminku až posud pozorujeme při Slovaneu Americkém, avšak ani od toho neočekáváme, že by zásada a přesvědčení byly u něho mocnějšími nežli stranictví. I ten jako všechny ostatní, půjde třeba do pekla, když strana demokratická poručí tak učiniti.

Bezzádnost taková jest věru bezpříkladnou a politování hodnou a že se jí tyto časopisy odvážíti mohou, svědčí pouze o nevyšpělosti jejich čtenářů. Vůči soudnému čtenářstvu by toho sobě dovoliti nesměly.

Nezdravá játra jsou přčinou mnoha nemocí, kteréž však účinkem Dr. Aug. Koeniga hamburských kapek bezpečně a rychle vyléčeny býti mohou.

Šírký ve prospěch nešťastných krajanů v St. Louis.

- Sbírku p. Ant. L. Tomáška v Atkinson, Neb., přispěli: Po 50c: Fr. Kaplan, J. K. Tomáška, A. Křikáč, A. L. Tomáška a Geo. Jonáš; po 25c: Jos. Skrdla a Anton Vondráček, celkem..... \$ 3.00
- Jos. Pavlovič, Potosia, Ia. ... 35
Fr. Suchý, Omaha, Neb. 1.00
Fr. Kokeš, Longwood, Neb. ... 50
Vác. Urban, " " " " " " " " 30
V. Jilek, Waverly Station, Va. 1.00
Fr. Bizek, New Prague, Minn., předplatě na P.Z. 1.00
Woodmen Cirele, Martha Gr. Omaha, Neb. 5.00
P. Tom. Polda, Lidgerwood, No. Dak., ustanov. n řádem Aug. Heřman č. 156 Č.S.P.S. sběratelem pro tamější osadu a následující přispěli: Petr Wácha \$2. Po \$1: K. Kocourek, J. G. Duba, J. Kotcián st.; po 50c: V. Pařízek, Fr. Pařízek, Fr. Jilek, Fr. Hobza, J. Pasák, Fr. Podliska, Fr. Trnka, J. Milenovský, J. Heley, Anna Heley st., V. Novotný, Fr. Zbrtal, A. Pecinovský, Fr. Hrdltěka, Joe Havlena, J. Kotcián, Fr. Božovský, A. F. Bonzer, J. Matuška, Mat Lynch, Fr. Novotný; H Honl 35c; po 30c: T. Kruček, L. Kocián, John Wácha, Fr. Blažek, Fr. Jana; po 25c: Mat. Kouba, P. Polda, J. Hrnčíř, V. Rak, A. Trnka, J. Busta, F. Phillips, V. Podliska, P. Podhola, Kocián a Ryba, A. Nečas, F. Vorel, F. Bouda, A. Kohoutek, F. Limpo, M. Bartík, J. Tůma, J. Kordovský, F. Jahoda, John Havlena, John Kouba ml., V. Kadečka, A. Heley, L. Heley, Joe Kříž, V. Pohanka, V. Smola, Anna All-quirle, John Ryba st., Fr. Ryba, V. Majer, Fr. Dolejš & Son; St. Peterson 20c; J. Šarhant 10c; celkem \$25.65; poštovné 15c, zbývá k zá-sylce 25.50
- Celkem \$37.65
Odesláno dříve \$131.95
Dnes odesíláme 37.65
Celá sbírka \$169.60

GARRETT A. HOBART.

ley sledoval neoblomně směr politiky ochranné, věda dobře že jest to ta jediná cesta, kteráž může zemi vésti a udržeti v blahobytu. Lid ovšem tehdy dal se uchvátiti na chvíli tím zpěvem svůdné sirény, však zkušenosti minulých tří let poučily jej, že McKinley byl na cestě pravé a že demokratické clo má v zápětí třeš a bídu teď právě tak, jako mělo v letech 1857 i 1857.

Garrett Augustus Hobart, soudruh McKinleyho na tiketě republikánské, navržen pro úřad náměstka prezidenta, jest obyvatelem města Patterson, N. J. Narodil se ve státu tom a sice blíž Long Branch dne 3. června 1844 a jest tedy právě 52 roků stár. Předkové jeho po otcí byli rodu anglického, kdežto po matce holandského. Jeho otec byl rolníkem a dopřál synu všemožného vzdělání. Týž navštěvoval vyšší školy a jevil tak dobré schopnosti, že do dvacátého roku odbyl si studie na Rutgersově koleji a usadiv se v Pattersonu započal studie právníké, které po dvou letech skončil. Nemaje na koho by se spoléhal, prošel při tom dosti pernou zkoušku strádání a nejednou ukládal se do postele bez večere, aneb spolehal se na náhodu, že jej někdo k obědu pozve. Jsa připuštěn k provozování právníctví, pokračoval pak rychle, neboť byl mužem schopným patrných. Při tom všiml si trochu politiky a v roce 1871 zvolen byl městským zástupcem. Později zvolen byl několikrát do státního sněmu, zprvu co poslanec po dvakrát, po-

že čtenářově jejich snesou všechno, neváhají se k tomu ovšem přiznati, tak jako učinila Texasská Svoboda, kteráž uznává, že zavedení neomezeného ražení stříbra bylo by záhubou země, ale vězí tak hluboko v přesudku stranickém, že s chloubou prohlašuje, jestli že národní konvence demokratická prohlásí se pro stříbro, že bude zásadu tu podporovati. Nepochybně kdyby demokratická národní konvence uznala že by Haidušek měl být lynčován, řekl by tento s radostí: Amen!

Ostatní časopisy demokratické, byt takto servilnost svou a naprostou bezzádnost na odív nastavely, jednaj arcí podobně. Tak ku příkladu Slavie, kteráž rovněž přesvědčena jest o škodnosti a záhubnosti stříbrašského blouznění, připravuje se odedávna ku jeho podporování, jakmile konvence demokratická pro stříbro se prohlásí. Známo jest jejím čtenářům, že po měsíce, bijíce pravdu v tvář prohlašovala, že republikáné vezmou volnou ražbu stříbra do své platformy a postaví kandidáta v souhlasu s platformou tou. To prohlašovala vzdor tomu, že od samého počátku agitace stříbrašské strana republikánská byla baštou proti stříbrašství, na kterouž strana demokratická po 18 roků útoky podnikala. Odpověď na toto mrzké lhaní Slavie byl výsledek hlasování v národní republikánské konvenci o otázce stříbrašské, kde zavržen článek o neomezeném ražení stříbra většinou 8 proti 1,